

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind Fondul de Garantare a Asiguraților

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. – (1) Fondul de garantare a asiguraților, denumit în continuare *Fondul* se constituie ca persoană juridică de drept public. Organizarea și funcționarea Fondului se stabilesc prin statut propriu aprobat de către Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară, la propunerea Consiliului de administrație al Fondului.

(2) Sediul Fondului este în municipiul București.

Art. 2. – (1) Fondul, ca schemă de garantare în domeniul asigurărilor, are ca scop protejarea creditorilor de asigurări de consecințele insolvenței unui asigurat.

(2) Pentru înlesnirea raporturilor de drept internațional privat în materia insolvenței unui asigurat, Fondul poate încheia acorduri de cooperare cu scheme de garantare în domeniul asigurărilor din alte state și cu alte părți interesate în dezvoltarea protecției deținătorilor de polițe de asigurare.

(3) Fondul garantează plata de indemnizații/despăgubiri rezultate din contractele de asigurare facultative și obligatorii, încheiate, în condițiile legii, în cazul falimentului unui asigurător, cu respectarea plafonului de garantare prevăzut în prezenta lege și în limita resurselor financiare disponibile la momentul plății, așa cum sunt definite la art. 5. În cazul în care disponibilitățile Fondului nu sunt suficiente pentru acoperirea cuantumului sumelor cuvenite creditorilor de asigurări, creanțele acestora vor putea fi onorate pe măsura alimentării Fondului cu resursele financiare prevăzute de prezenta lege.

(4) Fondul poate desfășura și activitatea de administrator special în procedura de redresare financiară a asigurătorilor ori de lichidator în procedura de lichidare voluntară a asigurătorilor, în condițiile prevăzute de Legea nr. 503/2004 privind redresarea financiară, falimentul, dizolvarea și lichidarea voluntară în activitatea de asigurări, republicată, cu modificările ulterioare.

Art. 3. – Asigurătorii autorizați de Autoritatea de Supraveghere Financiară, inclusiv sucursalele acestora care își desfășoară activitatea pe teritoriul altui stat membru al Uniunii Europene, sunt obligați să contribuie la Fond în condițiile prezentei legi.

Art. 4. – (1) În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

a) *creanța de asigurări* – creanțele creditorilor de asigurări care rezultă dintr-un contract de asigurare, inclusiv sumele rezervate pentru acești creditori atunci când unele elemente ale datoriei nu sunt cunoscute încă. Se consideră creanțe de asigurări, sumele achitate creditorilor de asigurări din disponibilitățile Fondului reprezentând despăgubiri/indemnizații, precum și primele datorate de către asigurătorul debitor pentru perioada în care riscul nu a fost acoperit de acesta, ca urmare a încetării contractelor de asigurare;

b) *creditorii de asigurări* sunt, după caz:

(i) *persoana asigurată* – persoana fizică sau juridică aflată în raporturi juridice cu asigurătorul debitor prin încheierea contractului de asigurare;

(ii) *beneficiarul asigurării* – terța persoană căreia, în baza legii sau a contractului de asigurare, asigurătorul debitor urmează să îi achite sumele cuvenite ca urmare a producerii riscului asigurat;

(iii) *persoană păgubită* (în cazul asigurării de răspundere civilă) – persoana îndreptățită să primească despăgubiri pentru

prejudiciul suferit ca urmare a producerii unui risc acoperit printr-un contract de asigurare de răspundere civilă.

c) *contribuție* – suma nerambursabilă datorată Fondului de către asigurătorii autorizați de Autoritatea de Supraveghere Financiară, inclusiv de sucursalele asigurătorilor care își desfășoară activitatea pe teritoriul altui stat membru al Uniunii Europene, conform prevederilor prezentei legi;

d) *despăgubire/indemnizație* – suma pe care Fondul o plătește fiecărui creditor de asigurare al asigurătorului aflat în faliment, în limita plafonului de garantare și în condițiile prevăzute de prezenta lege;

e) *plafon de garantare* – nivelul maxim al garantării pe un creditor de asigurare al asigurătorului în faliment, stabilit conform prevederilor prezentei legi.

(2) Termenii și expresiile utilizate în cuprinsul prezentei legi și care nu au fost definite la alin. (1) au semnificația prevăzută la art. 3 din Legea nr. 503/2004, republicată, cu modificările ulterioare, la art. 5 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvența și la art. 2 din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Sunt exceptați din categoria creditorilor de asigurări persoanele semnificative ale asigurătorului aflat în procedura de faliment, astfel cum sunt definite la art. 2 lit. A, pct. 11 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL II

Resursele financiare și utilizarea acestora

Art. 5. – (1) Resursele financiare ale Fondului provin din următoarele surse:

- a) contribuții de la asigurători;
- b) dobânzi și penalități de întârziere din plata cu întârziere a contribuțiilor de către asigurători;
- c) sume din fructificarea disponibilităților;
- d) sume din recuperarea creanțelor Fondului;
- e) sume din alte surse, stabilite potrivit legii;
- f) împrumuturile de la instituțiile de credit sau împrumuturi obligatate, prin emisiune de titluri de valoare ale Fondului.

(2) Disponibilitățile Fondului astfel constituite sunt plasate în instrumente purtătoare de dobândă, la instituții de credit, în instrumente ale pieței monetare, în titluri de stat sau titluri ale administrației publice locale, precum și în plasamente stabilite prin legislația în vigoare.

(3) Strategia de investire a resurselor Fondului are în vedere plasarea acestora în condiții de siguranță, urmărind minimizarea riscurilor, asigurarea eficienței și a lichidității. Strategia de investire a resurselor Fondului se elaborează de către acesta, se avizează de Consiliul de administrație al Fondului și se aprobă de Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară.

Art. 6. – (1) Contribuțiile datorate Fondului de către asigurători se calculează separat pe cele două categorii de asigurări, respectiv asigurări generale și asigurări de viață, pe baza evidențelor contabile lunare ale acestora, aplicându-se o cotă procentuală stabilită conform prevederilor alin.(3).

(2) Cota procentuală a contribuțiilor nu va putea depăși 10% din primele brute încasate de asigurători din activitatea de asigurări directe.

(3) Cota procentuală se stabilește distinct pentru cele două categorii de asigurări, prin reglementări ale Autorității de Supraveghere Financiară, la propunerea Consiliului de administrație al Fondului.

(4) În caz de deficit al Fondului, pentru acoperirea obligațiilor generate de aplicarea prezentei legi, Autoritatea de Supraveghere Financiară, poate majora în cursul anului cota procentuală luată în calcul la stabilirea contribuției, cu respectarea limitei prevăzute la alin. (2).

Art. 7. – (1) Contribuția datorată Fondului de către asigurători se virează lunar în contul Fondului, în moneda națională – leu, până în ultima zi lucrătoare a lunii următoare celei pentru care se face raportarea.

(2) Contribuțiile datorate și virate în contul Fondului de către asigurători nu se restituie.

Art. 8. – (1) Asigurătorii sunt obligați să întocmească și să transmită lunar Fondului, până în ultima zi lucrătoare a lunii curente pentru luna anterioară, raportările privind modul de constituire și de virare a contribuției datorate, distinct pe cele două categorii de asigurări, respectiv asigurări generale și asigurări de viață.

(2) Odată cu transmiterea raportărilor, asiguratorii anexează o declarație pe propria răspundere, sub semnătura reprezentantului legal al acestora, sub sancțiunile prevăzute de Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, pentru infracțiunile de înșelăciune și/sau de fals în declarații, prin care se atestă că datele și/sau informațiile transmise sunt reale, corecte și complete.

Art. 9. – (1) Actul prin care se stabilește și se individualizează obligația de plată a unui asigurator la Fond, întocmit de Fond, constituie titlu de creanță. Titlul de creanță va cuprinde suma restantă totală datorată drept contribuție la Fond de către asigurator și termenul maxim de 10 zile care curge începând cu data comunicării actului prin care se individualizează obligația de plată, în care acesta poate plăti obligația de bunăvoie.

(2) Dacă la data scadenței stabilită la alin. (1) datoria restantă prevăzută în titlul de creanță nu a fost plătită, acesta devine titlu executoriu, în baza căruia Fondul va declanșa procedura de executare silită a creanțelor, conform dispozițiilor Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Sumele virate la Fond cu titlu de contribuție nu pot fi urmărite silit decât pentru îndeplinirea obligațiilor pentru care au fost constituite.

(4) Pentru neplata la termen a sumelor datorate Fondului se aplică dobânzi și penalități de întârziere, calculate în conformitate cu reglementările aplicabile pentru colectarea creanțelor fiscale. Dobânzile și penalitățile vor fi virate în contul Fondului.

Art. 10. – Resursele financiare ale Fondului vor fi utilizate pentru plata despăgubirilor/indemnizațiilor rezultate din contractele de asigurare facultative și obligatorii, încheiate cu asiguratorul aflat în procedură de faliment.

CAPITOLUL III

Procedura și condițiile de efectuare a plăților din disponibilitățile fondului

Art. 11. – Fondul asigură efectuarea plății indemnizațiilor/despăgubirilor din disponibilitățile sale, către creditorii

de asigurări, potrivit condițiilor și plafonului de garantare stabilite de prezenta lege.

Art. 12. – (1) Orice persoană care invocă vreun drept de creanță împotriva asiguratorului ca urmare a producerii unor riscuri acoperite printr-o poliță de asigurare valabilă, între data închiderii procedurii de redresare financiară și cea a denunțării contractelor de asigurare, dar nu mai târziu de 90 de zile de la data pronunțării hotărârii de deschidere a procedurii falimentului, poate solicita deschiderea dosarului de daună printr-o cerere adresată Fondului.

(2) În vederea protejării drepturilor creditorilor de asigurări, Fondul va lua măsurile necesare cu privire la deschiderea dosarelor de daună, constatarea tehnică a avariilor, instrumentarea dosarelor de daună și avizarea dosarelor de daună din punct de vedere tehnic. Instrumentarea dosarelor de daună se va face cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare la data producerii evenimentului asigurat și a condițiilor de asigurare generale și specifice prevăzute în contractele de asigurare.

(3) Pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor cu privire la activitatea de instrumentare a dosarelor de daună, Fondul, pe baza unor proceduri transparente de selecție aprobate prin decizia Autorității de Supraveghere Financiară, poate încheia convenții cu societăți care au ca obiect de activitate servicii de regularizare a cererilor de despăgubire sau poate nominaliza un asigurator în vederea constatării, evaluării și lichidării daunelor. Sumele achitate din disponibilitățile Fondului prestatorilor de servicii pentru instrumentarea și lichidarea dosarelor de daună constituie creanțe de asigurări, dispozițiile art. 267 alin. (2) din Legea nr. 85/2014 fiind aplicabile în mod corespunzător.

(4) Sumele stabilite conform alin. (3) și acceptate la plată de comisia specială constituită conform art. 23 alin. (2) din Legea nr. 503/2004, republicată, cu modificările ulterioare, se plătesc din disponibilitățile Fondului, în condițiile și cu respectarea prevederilor prezentei legi și ale reglementărilor emise de Autoritatea de Supraveghere Financiară și/sau de către Fond în aplicarea acestuia.

Art. 13. – (1) De la data rămânerii definitive a hotărârii de deschidere a procedurii falimentului pronunțată împotriva unui asigurator, conform prevederilor art. 266 din Legea nr. 85/2014, Fondul este în drept să efectueze plăți din disponibilitățile sale, în vederea

achitării sumelor cuvenite creditorilor de asigurări, cu respectarea dispozițiilor legale.

(2) Fondul va publica pe site-ul propriu informații referitoare la demersurile necesare pentru obținerea de la Fond a despăgubirilor/indemnizațiilor.

(3) În vederea efectuării plății sumelor cuvenite creditorilor de asigurări, Fondul procedează la verificarea dosarelor de daună și a creanțelor de asigurări înregistrate în evidențele sale, ținând seama de normele aplicabile în materie și de condițiile de asigurare generale și specifice prevăzute în contractele de asigurare încheiate cu asigurătorul față de care s-a stabilit starea de insolvență.

(4) Aprobarea sau, după caz, respingerea sumelor pretinse de petenți este de competența comisiei speciale, constituite conform art. 23 alin. (2) din Legea nr. 503/2004, republicată, cu modificările ulterioare.

(5) În caz de respingere a sumelor pretinse se va emite o decizie de respingere. Împotriva deciziei se poate formula contestație, în condițiile prevăzute la art. 19 din Legea nr. 503/2004, republicată, cu modificările ulterioare.

(6) Dreptul la acțiune contra Fondului pentru plata indemnizațiilor/despăgubirilor se prescrie în termen de 5 ani calculați de la data nașterii dreptului, dar nu înainte de rămânerea definitivă a hotărârii de deschidere a procedurii de faliment.

Art. 14. – (1) În vederea încasării indemnizațiilor/despăgubirilor, orice persoană care pretinde un drept de creanță de asigurări împotriva asigurătorului în faliment poate formula o cerere motivată în acest sens, adresată Fondului în termen de 90 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii de deschidere a procedurii falimentului sau de la data nașterii dreptului de creanță, atunci când acesta s-a născut ulterior. Cererea-tip de plată va fi prevăzută în reglementările emise în aplicarea prezentei legi.

(2) Cererea-tip de plată prevăzută la alin. (1) se formulează în scris de către potențialul creditor și se depune direct la sediul Fondului sau prin poștă, cu scrisoare recomandată, cu confirmare de primire, prin poșta electronică sau prin alte mijloace ce asigură transmiterea textului actului și confirmarea primirii acestuia. Odată cu cererea-tip de plată, persoana respectivă anexează înscrisurile justificative, în copie legalizată, din care să rezulte cu exactitate cuantumul sumelor solicitate.

(3) În cazul imposibilității de prezentare a înscrisurilor justificative în copie legalizată, creditorul de asigurări poate prezenta fie

copii ale acestora, fie o declarație pe propria răspundere, în sensul susținerii acestor documente justificative. În cerere se va preciza motivul imposibilității depunerii lor în copie legalizată. Aceste documente vor fi verificate cu evidențele preluate de Fond de la asiguratorul aflat în faliment.

(4) În cerere se vor menționa, în principal, următoarele elemente: natura creanței, momentul nașterii sale și quantumul sumei pretinse, dacă există vreun privilegiu ori o garanție reală în ceea ce privește creanța, precum și care sunt bunurile acoperite de asigurare.

(5) Cererea, precum și actele și informațiile solicitate potrivit alin. (2)-(4) se depun în limba română; în cazul în care sunt redactate într-o limbă de circulație internațională, acestea se depun însoțite de traducerea autorizată conform legii.

Art. 15. – (1) Pe măsura înregistrării și analizării cererilor de plată ale creditorilor de asigurări, împreună cu documentele anexate, se întocmește lista creditorilor de asigurări ale căror creanțe certe, lichide și exigibile urmează să fie plătite din disponibilitățile Fondului. Lista se înaintează comisiei speciale, cu propunerea de aprobare la plată a creanțelor de asigurare solicitate. După aprobarea acestor liste de către comisia specială, se efectuează plățile indemnizațiilor/despăgubirilor către creditorii de asigurări.

(2) Plata de către Fond a creanțelor de asigurări stabilite ca fiind certe, lichide și exigibile se face în limita unui plafon de garantare de 450.000 lei pe un creditor de asigurare al asiguratorului aflat în faliment.

(3) Plata se face în moneda națională – leu, iar în cazul creanțelor în valută, comisioanele bancare sunt suportate de creditorul de asigurări.

(4) Indemnizațiile/despăgubirile cuvenite creditorilor de asigurări se plătesc de către Fond prin poștă și/sau prin instituții de credit autorizate de Banca Națională a României. În vederea efectuării plății sumelor cuvenite creditorilor de asigurări, Fondul poate să încheie convenții/contracte de prestări de servicii cu oricare dintre aceste entități.

Art. 16. – În toate cazurile în care consideră că este necesar, comisia specială poate solicita petenților completarea documentației și/sau precizarea ori furnizarea de informații suplimentare cu privire la cererea de plată a acestora. Informațiile solicitate se transmit comisiei,

sub sancțiunea respingerii cererii, în termen de cel mult 10 zile de la data primirii solicitării acesteia.

Art. 17. – Creditorul de asigurări poate urma separat și procedura de faliment a asigurătorului prevăzută de Legea nr. 85/2014 în vederea recuperării creanței sale din activele asigurătorului aflat în faliment, inclusiv pentru suma convenită care depășește plafonul de garantare prevăzut la art. 15 alin. (2).

Art. 18. – (1) Fondul de garantare se subrogă în toate drepturile creditorilor de asigurări la concurența sumelor pe care le-a plătit din disponibilitățile sale.

(2) Prin derogare de la dispozițiile art. 100 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 85/2014, Fondul de garantare poate înregistra la masa credală, în tot cursul procedurii de faliment, în vederea recuperării lor, orice sume, dobânzi și/sau cheltuieli pe care acesta le-a achitat din resursele sale.

(3) În condițiile alin. (1) și (2), Fondul de garantare este îndreptățit să înregistreze și să recupereze, în cadrul procedurii falimentului societății de asigurare/reasigurare debitoare, toate sumele achitate creditorilor, pe măsura plăților efectuate, ca urmare a producerii riscurilor asigurate după momentul deschiderii procedurii falimentului.

CAPITOLUL IV

Conducerea și administrarea Fondului

Art. 19. – (1) Fondul este administrat de un Consiliu de administrație format din 5 membri.

(2) Consiliul de administrație al Fondului este compus din:

a) 3 membri desemnați de Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară, dintre care unul va fi numit președintele Consiliului de administrație al Fondului;

b) 2 membri numiți de Ministerul Finanțelor Publice.

(3) Membrii Consiliului de administrație al Fondului sunt numiți pentru un mandat de 5 ani, prin decizia Autorității de Supraveghere Financiară.

(4) Membrii Consiliului de administrație al Fondului ale căror mandate au expirat vor rămâne în funcție până la numirea succesorilor lor.

(5) Președintele Consiliului de administrație al Fondului poate fi înlocuit, în caz de absență sau de imposibilitate temporară de a-și exercita atribuțiile de către un alt membru numit prin decizia Autorității de Supraveghere Financiară.

(6) În caz de incompatibilitate sau imposibilitate definitivă de exercitare a mandatului de către unul dintre membrii Consiliului de administrație al Fondului, numirea înlocuitorului se face pentru durata rămasă a mandatului. Se consideră imposibilitate definitivă de exercitare a mandatului orice împrejurare care creează o indisponibilitate cu o durată de cel puțin 90 de zile consecutive.

(7) Membrii Consiliului de administrație al Fondului primesc o indemnizație lunară raportată la salariul directorului general al Fondului, în limita a 25% pentru președinte, respectiv în limita a 20% pentru ceilalți membri.

Art. 20. – Membrii Consiliului de administrație al Fondului trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

a) să fie absolvenți de studii universitare de lungă durată cu diplomă de licență sau cu studii universitare de scurtă durată cu diplomă de licență și master în domeniul economic sau juridic;

b) să aibă o bună reputație și onorabilitate;

c) să aibă experiență profesională dovedită în domeniul financiar sau în cel de activitate de reglementare/supraveghere bănci, finanțe și asigurări de minimum 8 ani.

Art. 21. – (1) Membrii Consiliului de administrație al Fondului:

a) nu pot fi soți, rude sau afini până la gradul al doilea între ei;

b) nu pot să dețină în cadrul unui asigurător calitatea de angajat sau director, membru al consiliului de administrație, al consiliului de supraveghere ori directoratului, după caz;

c) nu pot fi senatori, deputați, membri ai Guvernului sau să dețină funcții de conducere în cadrul vreunui partid politic ori organizație politică pe perioada exercitării mandatului;

d) să nu aibă cazier judiciar;

e) să nu aibă înscrise în cazierul fiscal sancțiuni prevăzute de lege.

(2) Membrii Consiliului de administrație al Fondului nu pot participa la luarea deciziilor privind un asigurător, în cadrul căruia o persoană cu care aceștia se află în una dintre relațiile enumerate la

alin. (1) deține una dintre calitățile menționate la art. 2 lit. A) pct. 11 din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurătorilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 22. – Calitatea de membru al Consiliului de administrație al Fondului încetează în următoarele situații:

- a) la încheierea mandatului;
- b) prin demisie;
- c) în caz de incompatibilitate;
- d) în caz de imposibilitate definitivă de exercitare a mandatului, prin înlocuire conform art. 19 alin. (6);
- e) prin revocare.

Art. 23. – (1) Consiliul de administrație al Fondului se întrunește cel puțin o dată pe lună în ședință ordinară, la convocarea președintelui sau a înlocuitorului acestuia.

(2) Consiliul de administrație al Fondului poate fi convocat în ședință extraordinară de către președinte din proprie inițiativă sau la cererea a 3 membri.

(3) Consiliul de administrație al Fondului trebuie să fie convocat în scris sau electronic, cu cel puțin 3 zile lucrătoare înainte de data ședinței.

(4) Convocarea trebuie să conțină ordinea de zi, data și documentele supuse discuției, precum și locul de desfășurare a ședinței.

(5) Ședințele vor avea loc la sediul Fondului sau în orice alt loc convenit.

(6) În situația în care se solicită acțiuni urgente, termenul de 3 zile poate fi redus, iar convocarea va fi efectuată verbal și confirmată ulterior în scris.

(7) Consiliul de administrație al Fondului deliberează în mod valabil în prezența a cel puțin 3 din numărul membrilor săi.

(8) Deciziile Consiliului de administrație al Fondului se iau cu votul majorității membrilor acestuia.

(9) Procesul-verbal al ședinței, care conține ordinea deliberărilor, deciziile luate, numărul de voturi întrunite și opiniile separate, dacă este cazul, se semnează de către toți membrii prezenți la ședință.

Art. 24. – Atribuțiile Consiliului de administrație al Fondului sunt următoarele:

a) analizează, avizează și supune spre aprobare Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară următoarele:

- (i) statutul Fondului;
- (ii) structura organizatorică și de personal, precum și politica salarială a personalului Fondului;
- (iii) propunerile de numire în funcție pentru directorul general și adjuncții acestuia;
- (iv) desemnarea Fondului ca administrator special al asiguratorilor intrați în procedura de redresare financiară;
- (v) desemnarea Fondului în calitate de lichidator în procedura de lichidare voluntară;
- (vi) stabilirea contribuției;
- (vii) situațiile financiare anuale;
- (viii) raportul anual de activitate al Fondului;
- (ix) orice alte atribuții rezultate din aplicarea dispozițiilor legale;

b) analizează și aprobă:

- (i) modalitățile, plafoanele maxime, termenele și condițiile de plasare, în scopul fructificării disponibilităților Fondului;
- (ii) încheierea de contracte de servicii privind activitatea de lichidare daune, servicii de asistență și consultanță de specialitate;
- (iii) rapoartele întocmite de Fond, în calitate de administrator special sau lichidator în procedura de lichidare voluntară, conform prevederilor legale;
- (iv) raportul cu privire la selectarea auditorilor financiari cu respectarea legislației privind achizițiile publice;
- (v) sistemul de control intern și de audit intern;
- (vi) orice alte atribuții rezultate din aplicarea dispozițiilor legale.

Art. 25. – (1) Președintele Consiliului de administrație al Fondului are următoarele atribuții:

a) stabilește ordinea de zi și convoacă Consiliul de administrație al Fondului;

b) conduce lucrările ședințelor Consiliului de administrație al Fondului;

c) solicită directorului general sau, în lipsa acestuia, directorului general adjunct, prezentarea materialelor ce constituie obiectul ordinii de zi;

d) aprobă prime și alte stimulente pentru conducerea executivă, la propunerea directorului general;

e) exercită orice alte sarcini în aplicarea prevederilor legale.

(2) Președintele Consiliului de administrație al Fondului, împreună cu directorul general, înaintează și prezintă, după caz, Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară rapoartele prevăzute la art. 24.

Art. 26. – (1) Directorul general al Fondului conduce operativ activitatea curentă a acestuia, asigură îndeplinirea hotărârilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară și Consiliului de administrație al Fondului și informează asupra modului de realizare a acestora.

(2) Directorul general are următoarele atribuții:

a) reprezintă Fondul în raporturile cu Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu asiguratorii, cu instituțiile de credit, cu ministerele și cu alte organe de specialitate ale administrației publice centrale, cu alte persoane fizice și juridice, precum și în fața instanțelor judecătorești și arbitrale;

b) propune Consiliului de administrație al Fondului, spre avizare, respectiv spre aprobare, documentele prevăzute la art. 24 lit. a) pct. (i) și (ii);

c) asigură plasarea disponibilităților Fondului, urmărind minimizarea riscului și lichiditatea plasamentelor, ca obiective principale, precum și randamentul plasamentelor, ca obiectiv complementar, potrivit strategiei aprobate de Consiliul de administrație al Fondului;

d) asigură îndeplinirea tuturor demersurilor necesare pentru efectuarea plăților indemnizațiilor/despăgubirilor prevăzute de lege;

e) monitorizează și supraveghează activitatea Fondului în ceea ce privește administrarea acestuia și lichidarea voluntară a asiguratorilor;

f) încheie, semnează, modifică și dispune încetarea contractelor individuale de muncă ale salariaților Fondului, cu respectarea dispozițiilor legale incidente;

g) angajează cheltuieli legate de funcționarea Fondului;

h) aprobă propunerile de premiere a personalului;

- i) propune președintelui Consiliului de administrație al Fondului primele și alte stimulente pentru conducerea executivă;
- j) asigură organizarea și exercitarea controlului intern și auditului intern, în conformitate cu legislația în vigoare;
- k) îndeplinește orice alte atribuții date în aplicarea prevederilor legale ori date în sarcina sa de Consiliul de administrație al Fondului.

CAPITOLUL V

Sanțiuni

Art. 27. – Constituie contravenție neplata la termen a sumelor cuvenite Fondului, datorate conform prevederilor art. 6 și 7, de către asigurători și se sancționează cu avertisment scris sau cu amendă de la 5.000 lei la 50.000 lei. Sancțiunea amenzii poate fi aplicată cumulativ cu sancțiunea interzicerii temporare sau definitive a exercitării activității de asigurare pentru una sau mai multe clase de asigurări ori sancțiunea retragerii autorizației asigurătorilor.

Art. 28. – (1) Constituie contravenții următoarele fapte:

a) neraportarea de către președintele Consiliului de administrație al Fondului și directorul general a documentelor către Autoritatea de Supraveghere Financiară, conform prevederilor art. 26 alin. (2);

b) nerespectarea de către Fond a prevederilor referitoare la cerințele de publicare a informațiilor pe pagina proprie de internet, prevăzute la art. 13 alin. (2).

(2) Contravențiile prevăzute la alin.(1) se sancționează cu avertisment scris sau cu amendă de la 2.500 lei la 50.000 lei.

(3) Constatarea contravențiilor prevăzute la alin. (1) și la art. 27 se face de către persoanele împuternicite din cadrul Autorității de Supraveghere Financiară, iar sancțiunile se aplică de către Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară.

Art. 29. – Dispozițiile art. 27 și 28 referitoare la contravenții se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL VI

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 30. – (1) Fondul și Autoritatea de Supraveghere Financiară, după caz, emit reglementările necesare referitoare la activitatea Fondului.

(2) Reglementările emise de Fond pot fi sub formă de instrucțiuni și proceduri, care se avizează de Autoritatea de Supraveghere Financiară și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 31. – Structura organizatorică, regulamentul de organizare și funcționare al Fondului și nivelul de salarizare a personalului angajat din cadrul acestuia sunt aprobate prin hotărâre a Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară. Recrutarea, angajarea, promovarea, perfecționarea profesională, salarizarea și evidența personalului necesar se efectuează în limitele cheltuielilor de personal aprobate.

Art. 32. – Cheltuielile privind înființarea, organizarea și funcționarea Fondului, vor fi finanțate din resurse proprii.

Art. 33. – (1) Fondul preia de la Fondul de garantare a asiguraților din cadrul Autorității de Supraveghere Financiară, pe bază de protocoale de predare-preluare, personalul, disponibilitățile bănești, precum și toate drepturile și obligațiile acestuia. Salariații Fondului de garantare a asiguraților din cadrul Autorității de Supraveghere Financiară vor fi încadrați pe funcții similare în cadrul Fondului constituit conform prevederilor prezentei legi.

(2) Fondul își exercită prerogativele începând cu data încheierii protocolului de predare-preluare prevăzut la alin. (1), dar nu mai târziu de 60 de zile de la data publicării prezentei legi. La această dată Fondul de garantare a asiguraților administrat de Autoritatea de Supraveghere Financiară se desființează de drept.

Art. 34. – În vederea îndeplinirii atribuțiilor sale, Fondul trebuie să dispună de un sistem de guvernare adecvat, inclusiv de mecanisme de control intern și audit intern, care se vor stabili prin instrucțiuni proprii, în concordanță cu prevederile legale.

Art. 35. – (1) În scopul auditării situațiilor financiare anuale, Fondul va încheia un contract cu un auditor financiar, persoană juridică autorizată de Camera Auditorilor Financiarți din România, potrivit legii.

(2) Raportul auditorului financiar, împreună cu opinia sa, va fi prezentat Consiliului de administrație al Fondului, respectiv Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară.

Art. 36. – Exercițiul financiar al Fondului începe la data de 1 ianuarie și se încheie la data de 31 decembrie ale fiecărui an. Primul exercițiu financiar începe la data înființării Fondului ca persoană juridică de drept public.

Art. 37. – (1) Situațiile financiare anuale se aprobă de către Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară, după avizarea de către Consiliul de administrație al Fondului.

(2) Raportul anual de activitate, împreună cu situațiile financiare anuale, aprobate de Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară, precum și raportul auditorului financiar vor fi publicate pe site-ul propriu până cel târziu la data de 15 iunie din anul următor încheierii exercițiului financiar.

Art. 38. – (1) Autoritatea de Supraveghere Financiară va comunica orice informații disponibile în vederea îndeplinirii atribuțiilor Fondului, inclusiv la solicitarea Consiliului de administrație al Fondului.

(2) La cererea Consiliului de administrație al Fondului, asigurătorii vor comunica orice informații necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor Fondului.

(3) Informațiile obținute vor fi utilizate de către Fond, exclusiv pentru îndeplinirea atribuțiilor sale.

Art. 39. – (1) Asigurătorii sunt obligați să comunice creditorilor de asigurări toate informațiile de care aceștia au nevoie referitoare la Fond, condițiile și formalitățile ce trebuie îndeplinite pentru a se obține indemnizația/despăgubirea din disponibilitățile Fondului.

(2) Informațiile prevăzute la alin. (1) trebuie să fie disponibile la toate sediile asigurătorilor/reasigurătorilor, într-un loc accesibil, și să fie prezentate într-o formă ușor de înțeles.

(3) Fondul va stabili reguli de prezentare a informațiilor prevăzute la alin. (1).

Art. 40. – (1) Autoritatea de Supraveghere Financiară supraveghează și controlează modul în care Fondul își desfășoară activitatea.

(2) Fondul are obligația de a pune la dispoziția Autorității de Supraveghere Financiară, la cerere, în forma și în termenul stabilite de aceasta, informațiile și documentele care să evidențieze și să justifice operațiunile privind activitatea desfășurată, sub toate aspectele sale.

(3) Autoritatea de Supraveghere Financiară poate adopta orice măsuri, inclusiv de natură administrativă, împotriva Fondului și a persoanelor fizice responsabile, după caz, în scopul prevenirii sau remedierii oricăror situații care sunt de natură să prejudicieze drepturile creditorilor de asigurări garantate conform prevederilor prezentei legi.

Art. 41. – La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

a) art. 60 și art. 61¹ din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, cu modificările și completările ulterioare;

b) art. 5 lit. 1¹) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare;

c) art. 23 alin. (4) și art. 24 - 27 din Legea nr. 503/2004, republicată, cu modificările ulterioare.

Art. 42. – Fondul va elabora statutul său și îl va supune spre aprobare Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 43. – Articolul 62 și litera b) a alineatului (1) al articolului 63 din Legea nr.136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 303 din 30 decembrie 1995, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și vor avea următorul cuprins:

„- Art. 62. – Pentru neplata la termen a sumelor datorate Fondului de protecție a victimelor străzii constituit conform prevederilor art. 25¹ din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, se datorează dobânzi și penalități de întârziere, calculate în conformitate cu reglementările legale în vigoare, aplicabile la colectarea creanțelor bugetare. Dobânzile și penalitățile vor fi virate în contul fondului respectiv.

.....
b) neplata la termen a sumelor destinate Fondului de protecție a victimelor străzii, precum și a contribuției procentuale din valoarea primelor brute încasate aferente asigurărilor obligatorii;”

Art. 44. – Prezenta lege intră în vigoare la 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE
SENATULUI

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București,
Nr.